

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ความเสมอภาคทางเพศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วัยรุ่นกับเรื่องเพศ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ
รายวิชา สุขศึกษา รหัสวิชา พ ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ความเสมอภาคทางเพศ หมายถึง การที่ผู้หญิงและผู้ชายใช้ประโยชน์จากโอกาส ทรัพยากร และผลตอบแทนจากการพัฒนาที่มีคุณค่าทาง สังคมอย่างเท่าเทียมกัน ความเสมอภาคทางเพศไม่ได้หมายถึง การที่ผู้หญิง และผู้ชายเหมือนกัน แต่หมายถึง การมีศักยภาพในการใช้โอกาสในสังคมและชีวิตที่เท่าเทียมกัน ดังนั้นการปฏิบัติต่อผู้หญิงและผู้ชายอย่างเท่าเทียมกันนั้น อาจไม่เพียงพอที่จะสร้างความเสมอภาคทางเพศได้ เพราะการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันในบริบทของความไม่เสมอภาคอาจเป็นการคงไว้ซึ่งความเหลื่อมล้ำ หรือเป็นการตอกย้ำความเหลื่อมล้ำให้ยิ่งรากลึกมากขึ้น

นอกจากนี้ ความเสมอภาคทางเพศ ยังหมายถึง การที่เพศชายและเพศหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันในด้าน สังคมและกฎหมายที่สังคมให้การยอมรับ เช่น มีความเสมอภาคกันทางการศึกษา การประกอบอาชีพ สถานภาพทางเศรษฐกิจ เป็นต้น (สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, ๒๕๕๒)

ความเสมอภาคทางเพศ และความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ

การขัดเกลาทบเทาความสัมพันธ์หญิงชายในสังคมไทยนั้น มีกระบวนการทางสังคมวัฒนธรรมเป็นตัว “กำหนด” และ “คาดหวัง” ว่าบทบาทของหญิงและชายควรเป็นอย่างไร แตกต่างหรือเหมือนกันอย่างไร ซึ่งมีความสัมพันธ์กับฐานะ ชนชั้น อายุ เผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ ผ่านสถาบันต่างๆ ที่มีส่วนสร้างเสริมระบบคิด และ กระทำให้เรากลายเป็นผู้หญิง หรือผู้ชายตามประเพณีนิยม ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และ สื่อต่างๆ เป็นต้น ดังนั้น ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ จึงขึ้นอยู่กับความเข้าใจในบทบาททาง เพศ และการมีสัมพันธ์ภาพที่เหมาะสมระหว่างเพศ

**“การขจัดเจตคติที่เป็น อุปสรรคต่อการส่งเสริม ความเสมอภาคทางเพศ
จึงเป็นภารกิจที่ยังต้อง ได้รับการพัฒนาต่อไป แม้ว่ากฎหมายจะได้มี
การเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เสมอภาคกันในสิทธิ แล้วก็ตาม”**

อย่างไรก็ตาม การจะส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับบุคคลด้วย มิใช่เพียงตัวบท กฎหมายเท่านั้น ดังนั้น การรู้จักยอมรับในบทบาทหน้าที่ซึ่งกันและกัน รวมไปถึงการรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลไม่ว่าจะเพศใด ย่อมส่งผลให้เกิดความเสมอภาคทางเพศในสังคมเช่นกัน

๒. หลักความเสมอภาคภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หลักความเสมอภาคเป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย กล่าวคือเป็นหลักที่ยอมรับว่ามนุษย์ทุกคนนั้นต่างมีความเท่าเทียมกันและห้ามมิให้รัฐในฐานะที่เป็น องค์กรผู้ใช้อำนาจปกครองเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่น กำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นในทางการเมืองอันไม่ขัดต่อทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญ

หลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่องตามรัฐธรรมนูญ

หลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่องตามรัฐธรรมนูญ หมายถึง หลักความเสมอภาคที่ใช้เฉพาะภายในขอบเขตเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ

- ๑) ความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย
- ๒) ความเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๓) ความเสมอภาคในการรับบริการสาธารณสุข
- ๔) เด็ก เยาวชน สตรี และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐให้ปราศจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม ทั้งมีสิทธิได้รับการบำบัดฟื้นฟูในกรณีที่มีเหตุดังกล่าว
- ๕) เด็กและเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมที่เหมาะสมจากรัฐ
- ๖) บุคคลซึ่งมีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรีและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ
- ๗) บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ
- ๘) บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ
- ๙) บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ
- ๑๐) บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

๓. ความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย

โดยหลักการแล้วความแตกต่างในเรื่องเพศของบุคคลไม่ถือว่าเป็นข้อแตกต่างในสาระสำคัญ อันจะเป็นเหตุให้มีการเลือกปฏิบัติที่แตกต่างกันได้ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงกิจกรรมบางประเภทต้องคำนึงถึงความแตกต่างกันในทางกายภาพและในทางภาระหน้าที่ระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ตัวอย่างเช่น การกำหนดให้เฉพาะทหารและตำรวจเพศชายเท่านั้นที่สามารถสมัครเข้าฝึกอบรมในหลักสูตร นักทำลายใต้น้ำจู่โจม (มนุษย์กบ) ของกองทัพเรือ

แต่ในทางตรงกันข้ามหากมีการกำหนดหลักเกณฑ์ว่าเฉพาะเพศชายเท่านั้นที่จะดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ในกรณีเช่นนี้จะเห็นได้ว่าการกำหนดหลักเกณฑ์ในลักษณะดังกล่าวจึงขัดกับหลักความเสมอภาคระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย

ตัวอย่างแนวคำวินิจฉัยที่เห็นว่ากฎหมายขัดกับหลักความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย เช่น

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๑/๒๕๔๖ กรณีพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๒ บังคับให้หญิงมีสามีต้องใช้ชื่อสกุลของสามีเท่านั้น ได้เปลี่ยนแปลงหลักการเรื่องสิทธิการใช้ชื่อสกุลจากเดิมให้หญิงมีสามีมีสิทธิที่จะเลือกใช้ชื่อสกุลเดิมของตนหรือจะใช้ชื่อสกุลของสามีก็ได้

๔. หลักสิทธิมนุษยชน

สิทธิมนุษยชน หมายถึง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลบรรดาที่ได้รับการรับรอง หรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญตามกฎหมาย หรือตามหนังสือสัญญาเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ ความเชื่อทางการเมืองที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม โดยไม่คำนึงถึงฐานะ ตำแหน่งทางสังคม

ประเภทของสิทธิมนุษยชน

สิทธิมนุษยชนมีหลายประเภท สามารถแบ่งออกเป็นสิทธิในด้านต่าง ๆ ได้ ๕ ประเภท ดังนี้

๑) สิทธิพลเมือง (Civil Rights) ได้แก่ สิทธิในชีวิตและร่างกาย เสรีภาพ และความมั่นคงในชีวิต ไม่ถูกทรมาน ไม่ถูกทำร้ายหรือฆ่า สิทธิในความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย สิทธิที่จะได้รับสัญชาติ

๒) สิทธิทางการเมือง (Political Rights) ได้แก่ สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการดำเนินกิจการที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เสรีภาพในการรวมกลุ่มเป็นพรรคการเมือง เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ สิทธิการเลือกตั้งอย่างเสรี

๓) สิทธิทางเศรษฐกิจ (Economic Rights) ได้แก่ สิทธิในการทำงาน การประกอบอาชีพ ได้เลือกงานอย่างอิสระ และได้รับค่าจ้างที่เหมาะสม สิทธิในการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน

๔) สิทธิทางสังคม (Social Rights) ได้แก่ สิทธิการได้รับการศึกษา สิทธิการได้รับหลักประกันด้านสุขภาพ การรักษาพยาบาลและการได้รับยาที่มีราคาถูกลง ได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างเต็มที่ ได้รับความมั่นคงทางสังคม มีเสรีภาพในการเลือกกลุ่มครอง และสร้างครอบครัว

๕) สิทธิทางวัฒนธรรม (Cultural Rights) ได้แก่ การมีเสรีภาพในการใช้ภาษาหรือสื่อความหมายในภาษาท้องถิ่นของตน มีเสรีภาพในการแต่งกายตามวัฒนธรรม การปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของตน การปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนา การพักผ่อนหย่อนใจทางศิลปะ วัฒนธรรมและการบันเทิงได้โดยไม่มีใครมาบีบบังคับ

๕. ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

๕.๑ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

๑. ทุกคนมีอิสระ และเราทุกคนควรจะได้รับปฏิบัติเช่นเดียวกัน
๒. ทุกคนมีความเสมอภาค ไม่ว่าจะมีความแตกต่างกันในสีผิว เพศ ศาสนา ภาษา
๓. ทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีวิต ในการมีชีวิตอย่างอิสระและปลอดภัย.
๔. ไม่มีใครมีสิทธิที่จะปฏิบัติต่อท่านเยี่ยงทาส และท่านก็ไม่อาจทำให้ผู้ใดเป็นทาสของท่านเช่นกัน
๕. ไม่มีใครมีสิทธิที่จะทำอันตรายท่าน หรือทรมานท่าน
๖. ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามกฎหมาย
๗. กฎหมายเป็นสิ่งเดียวกันสำหรับทุกคน กฎหมายต้องปฏิบัติกับเราทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
๘. ทุกคนมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย เมื่อสิทธิของพวกเขาถูกละเลย
๙. ไม่มีใครได้สิทธิที่จะจำคุกท่านอย่างไม่เป็นธรรม หรือขับไล่ท่านออกไปจากประเทศของท่านเอง
๑๐. ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม และเปิดเผย
๑๑. ทุกคนควรได้รับการสันนิษฐานว่าบริสุทธิ์ จนกว่าจะมีการพิสูจน์ว่ามีความผิด
๑๒. ทุกคนมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือ หากมีใครบางคนพยายามทำอันตรายท่าน แต่จะไม่มีใครสามารถเข้าไปในบ้านเรือนของท่าน เปิดจดหมายท่านอ่าน หรือรบกวนท่านหรือครอบครัวโดยไม่มีเหตุพอเพียง
๑๓. ทุกคนมีสิทธิที่จะเดินทางไปไหนมาไหนได้ตามต้องการ
๑๔. ทุกคนมีสิทธิที่จะไปยังอีกประเทศหนึ่ง แล้วขอความช่วยเหลือหากจะมีใครตามรังควาน หรือตกอยู่ในอันตราย

๑๕. ทุกคนมีสิทธิที่จะถือสัญชาติของประเทศหนึ่ง ' ไม่มีใครมีสิทธิที่จะยับยั้งการเปลี่ยนสัญชาติของท่านได้

๑๖. ทุกคนมีสิทธิในการสมรส และมีครอบครัว

๑๗. ทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สิน

๑๘. ทุกคนมีสิทธิที่จะปฏิบัติศาสนกิจของตนเอง และสามารถเปลี่ยนศาสนาได้หากต้องการ

๑๙. ทุกคนมีสิทธิที่จะพูดในสิ่งที่คิด และมีสิทธิที่จะให้และรับข้อมูลข่าวสาร

๒๐. ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมการประชุม และสมาคมใด ๆ โดยสันติ

๒๑. ทุกคนมีสิทธิที่จะช่วยเหลือและเข้าไปมีส่วนร่วมในรัฐบาลของตน

๒๒. ทุกคนมีสิทธิในการประกันสังคม และมีโอกาสพัฒนาทักษะของตน

๒๓. ทุกคนมีสิทธิที่จะทำงานโดยได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรม ได้รับสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และได้เข้าร่วมกับสหภาพแรงงาน

๒๔. ทุกคนมีสิทธิที่จะพักผ่อนและมีเวลาหย่อนใจ

๒๕. ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับมาตรฐานความเป็นอยู่ที่พอเพียง และได้รับความช่วยเหลือทางการแพทย์ถ้าเจ็บป่วย

๒๖. ทุกคนมีสิทธิที่จะไปโรงเรียน

๒๗. ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในวัฒนธรรมของชุมชน

๒๘. ทุกคนต้องเคารพใน "ระเบียบสังคม" ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการอำนวยสิทธิต่าง ๆ เหล่านี้ให้ได้

๒๙. ทุกคนต้องเคารพสิทธิของผู้อื่น ชุมชน และทรัพย์สินสาธารณะ

๓๐. ไม่มีผู้ใดมีสิทธิที่จะแบ่งแยกสิทธิใด ๆ ที่ปรากฏในปฏิญญาฯ ฉบับนี้ไปได้

๑.๔ คุณค่าสากลแห่งสิทธิมนุษยชน

คุณค่าสากลแห่งสิทธิมนุษยชน เป็นการแสดงถึงคุณค่าความเป็นสากลของมนุษย์ทุกคนที่มีความเท่าเทียมกันในด้านต่าง ๆ โดยไม่แบ่งแยกเพศ เชื้อชาติ ศาสนา มีสิทธิ เสรีภาพ และควรได้รับความคุ้มครอง ซึ่งคุณค่าสากลแห่งสิทธิมนุษยชน มีดังนี้

๕.๒ คุณค่าสากลแห่งสิทธิมนุษยชน

๑. การไม่เลือกปฏิบัติ คือ การที่ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมีความแตกต่างด้านเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา สถานภาพทางการเกิด หรือสถานภาพอื่น ๆ ดังนั้น การเลือกปฏิบัติที่แตกต่างกัน การกีดกัน การหน่วงเหนี่ยว หรือการล่าเหยียดและมือคด เพียงเพราะคน ๆ นั้นมีพื้นฐานมาจากเรื่องเพศ ผิว เชื้อชาติ ภาษา ศาสนา หรือความคิดเห็นอื่น ๆ ความยากดมีเงิน สถานะของแหล่งกำเนิด หรือสถานะอื่น ๆ จึงนำไปสู่การละเมิดสิทธิมนุษยชนได้ ซึ่งควรให้เกียรติและยอมรับว่าคนในสังคมล้วนมีความแตกต่างกันหลากหลาย

๒. หลักความยุติธรรม คือ การบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้ทุกคนได้รับความเป็นธรรม โดยต้องมีกลไกเพื่อให้ทุกคนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างแท้จริง

๓. หลักความเสมอภาคเท่าเทียม คือ การปฏิบัติต่อคนทุกคนเท่าเทียมกัน ทำให้ทุกคนเข้าถึงโอกาสที่ เท่าเทียมกัน ไม่แบ่งแยก และไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

๔. **หลักเสรีภาพ** คือ ความอิสระที่จะกระทำ หรือละเว้นกระทำโดยไม่อยู่ในการครอบงำของบุคคลอื่น หรือมีข้อผูกมัด หรือเหนี่ยวรั้ง

๕. **หลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์** คือ การให้คุณค่ากับมนุษย์ทุกคนที่ความเป็นมนุษย์เท่านั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางสังคม หรือฐานะเศรษฐกิจ ดังนั้น มนุษย์ทุกคนจึงมีคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เหมือนกัน เท่าเทียมกันทุกคน การกระทำ หรือการปฏิบัติใดที่ไปเหยียดหยามลดทอน หรือทำให้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ลดลง ย่อมขัดกับหลักการนี้ เข้าข่ายเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๖. **หลักการไม่ใช้ความรุนแรง** คือ การไม่ใช้ความรุนแรงในการจัดการปัญหา ดังนั้น กฎหมายระเบียบข้อบังคับ นโยบาย การกระทำ หรือการปฏิบัติใด ๆ ที่ใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา ย่อมขัดกับหลักการนี้ เข้าข่ายเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๖. สมรสเท่าเทียม

หลังจากที่เกิดการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิ #สมรสเท่าเทียม ให้กับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ หรือกลุ่ม LGBTQ มานานกว่าครึ่งศตวรรษ กลุ่มรัก LGBTQ ทั้งหลายในบางประเทศเพิ่งจะสามารถสมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาเอง โดยเนเธอร์แลนด์ถือเป็นประเทศแรกในโลกที่อนุญาตให้กลุ่มรัก LGBTQ สามารถสมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายเมื่อปี ๒๐๐๑

ปัจจุบันมีไม่ถึง ๓๐ ประเทศเท่านั้นที่ประกาศใช้กฎหมายนี้เพื่อรับรองสิทธิสมรสของกลุ่ม LGBTQ หรือคิดเป็นเพียง ๑๔% ของประเทศสมาชิกสหประชาชาติจากทั้งหมด ๑๙๓ ประเทศทั่วโลก โดยไอร์แลนด์เหนือที่เพิ่งจะประกาศใช้กฎหมายนี้ไปเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคมที่ผ่านมา ส่งผลให้สหราชอาณาจักรทั้งประเทศอนุญาตให้กลุ่มรัก LGBTQ สมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายในปี ๒๐๒๐ ก่อนหน้าประเทศล่าสุดอย่างคอ스타ริกาที่เพิ่งจะประกาศใช้กฎหมายนี้ไปเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคมที่ผ่านมา

สำรวจหลักกฎหมายและร่างพ.ร.บ.แก้ไขกฎหมายแพ่งว่าด้วยการสมรส

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้เผยแพร่ร่างพ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ร่างแก้ไขพ.พ.) ที่ ส.ส. พรรคก้าวไกลเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ และมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อร่างกฎหมายดังกล่าวบนเว็บไซต์

ข้อเสนอในครั้งนี้ ไม่ใช่เป็นการเขียนกฎหมายฉบับใหม่ขึ้น แต่เป็นการร่างเพื่อแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ป.พ.พ.) โดยเฉพาะบรรพ ๕ ครอบครัวยุคใหม่ที่ใช้กันมาแล้วตั้งแต่ ปี ๒๕๑๙ โดยมุ่งเน้นแก้กฎหมายเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการสมรส เพื่อรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวแก่บุคคลทุกเพศ โดยไม่นำเหตุแห่งเพศสภาพหรือเพศวิถีมาเป็นข้อจำกัดในการจดทะเบียนสมรสเหมือนกฎหมายปัจจุบันที่ยังจำกัดว่า การสมรสจะทำได้เฉพาะกรณีทั้งสองฝ่ายเป็น ‘ชายและหญิง’

- การหมั้นยังเหมือนเดิม เพิ่มเติม คือ ไม่จำกัดให้ของหมั้นและสินสอด ต้องเป็นหน้าที่ฝ่าย "ชาย"
- สมรสเท่าเทียม ปรับอายุขั้นต่ำจาก ๑๗ เป็น ๑๘ ปี
- ทรัพย์สินระหว่าง ‘กลุ่มสมรส’ ยังเหมือนเดิม รับมรดกของกลุ่มรักได้
- รับบุตรบุญธรรมได้ ครอบครัวสมัยใหม่ที่ไม่มีจำกัดบทบาทได้ครอบเพศ
- การเข้าถึงสิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการของรัฐ

	กฎหมายปัจจุบัน	ร่างแก้ไข พ.พ. เพื่อ #สมรสเท่าเทียม
ผู้สมรสและสมรส	♂ "ชาย" และ "หญิง" ♀	☺ "บุคคลทั้งสองฝ่าย" (ทุกเพศ)
อายุขั้นต่ำในการจดทะเบียน	17 ปี (*ก่อน 20 พ้องเจตนา)	18 ปี (*ก่อน 20 พ้องเจตนา)
อายุขั้นต่ำในการจดทะเบียนสมรส	17 ปี (*ก่อน 20 พ้องเจตนา)	18 ปี (*ก่อน 20 พ้องเจตนา)
การหมั้นของหมั้น	ฝ่ายชายมอบให้แก่หญิง	ฝ่าย "ผู้หมั้น" ของใดก็ได้ "ผู้รับหมั้น" หรือสามารถแลกเปลี่ยนของหมั้นได้
การมอบสินสอด	ฝ่ายชายมอบให้แก่บิดามารดาของหญิง	ฝ่ายผู้หมั้นมอบให้แก่บิดามารดาของผู้รับหมั้น หรือสามารถมอบให้แก่บิดามารดาของทั้งสองฝ่ายได้
ข้อห้ามในการจดทะเบียนสมรส	1) จำนวนสมรส 2) จำนวนสมรสกับบุคคลอีกหรือบุคคลที่ทางสังคมถือว่าเป็นคนเดียวกัน 3) จำนวนสมรสกับญาติสายโลหิต	การสมรสสมรสสามารถถือครองได้รวมกันโดยกลุ่มสมรสรักฝ่ายหนึ่ง
การจัดการทรัพย์สิน		รับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้
การรับบุตรบุญธรรมร่วมกัน		รับมรดกของกลุ่มสมรสรักฝ่ายใด
การรับมรดกของกลุ่มสมรส		
การเข้าถึงสิทธิประโยชน์และสวัสดิการของรัฐ	ได้ตามที่กฎหมายกำหนดให้ "คู่สมรส" และ "สามี-ภรรยา"	ได้ในกรณีกฎหมายกำหนดให้ "คู่สมรส" เช่น สิทธิการลาพักร้อนพิเศษจากข้าราชการ การรับเรื่องผู้ถูกข่มขืนตาม พ.ร.บ.ประทีปฯ